

ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ
ΚΟΜΜΑΤΟΣ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

Διὰ τῆς δημοσεύσεως τοῦ διατάγματος τῆς προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν, διὰ τὴν 25-ην Σεπτεμβρίου, παρα-
λύει κάθε ἐπιθυμίαν καὶ κά-
θε ἀντίδρασιν κατὰ τῶν κοι-
νοβουλευτικῶν θεσμῶν καὶ
δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν
Ἑλληνικὸν Λαόν, διὰ νὰ
ἀποφανθῇ κυριαρχικῶς εἰς
ποῖους θέλει νὰ ἀνατεθῇ ἡ
Κυβέρνησις τῆς Χώρας.

Ἡ τελευταία προσπάθεια τοῦ πολιτικοστρατιωτικοῦ-
βενιζελικοῦ συγκροτήματος
πρὸς ἀνὴμαλον ἐξέλιξιν τῆς
καταστάσεως, διὰ τῆς συ-
στάσεως ἐπαναστατικοῦ στρα-
τιωτικοῦ συνδέσμου καὶ ἀ-
μέσου ἐγκατεδύσεως δι-
κατορίας, τὴν ὁποίαν προ-
σέβησαν ἐνέπνευσε, ὡργί-
ωνσε καὶ ἐχειραγώγησε ἀνε-
ρρυθρίστως αὐτὴ ἡ Κυβέρ-
νησις διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς,
ἐναυγάσης πρὸ τῆς ἀκρί-
πτου βελήσεως τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Λαοῦ ὅπως ὑπερασπί-
σῃ τὰ δικαιώματά του καὶ
τῆς ζωῆς ἀντιδράσεως
κατὰ τὸν τοιοῦτον ἐπανα-
στατικὸν κινήσεων τῆς με-
ρίστῃς εἰς τὸ στρατεύμα
μεριμνῶν τῶν νομιμοφρόνων
καὶ πατριωτῶν ἀξιωματι-
κῶν.

Ἐάν δέ, ἡ κακοποιὸς δι-
άθεσις τοῦ ἐπισήμου Βενι-
ζελιστοῦ δὲν εἶχε τὴν δύνα-
μιν πρὸ τῶν ἐκλογῶν νὰ ἐ-
πιβάλῃ τὰς ἐκθέτους θελή-
σεις τοῦ προγράμματος τῆς,
αἱ ἀπειλαὶ τοῦ προέδρου
τῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ
ἀρνηθῇ τίχα μετὰ τὰς ἐκ-
λογὰς νὰ παραδώσῃ τὴν ἐ-
ξουσίαν εἰς τὸ Λαϊκὸν Κόμ-
μα πλειοψηφοῦν, εἶναι ἀνά-
γκαι σφοδρὰς προσοχῆς καὶ
συζητήσεως. Ἰκαναὶ θυμη-
διαν καὶ περιφρόνησιν μύ-
νον νὰ προκαλέσων.

Τὴν Λαϊκὴν θέλησιν, ὡς
θὰ ἐκδηλωθῇ τὴν 25-ην Σε-
πτεμβρίου, δὲν θὰ ἔχῃ κα-
νεὶς τὴν δύναμιν νὰ παρα-
γυρίσῃ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν
Φιλελευθέρων τὸ ἐννοεῖ πο-
λὺ καλῶς. Ἰκανὸν δὲν τοῦτο,
βέβαιον ὅτι τὸ κόμμα του
θὰ ἴσχυθῇ κατὰ τὰς ἐκλογὰς
καὶ ὅτι ἡ ἐξουσία θὰ διαφύ-
γῃ τῶν χειρῶν του, ἐπιχει-
ρεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἐκ νέου
ζήτημα πολιτείας, ἐλ-
πίσων τοιοῦτοτρόπως νὰ
παρασύρῃ καὶ νὰ συγκεντρώ-
σῃ ἄλλαν μίαν φορὰν τὸν δι-
αρρέοντα βενιζελισμόν.

Ὅπως πάντοτε ὅσκις
πρόκειται νὰ ὑψηλότησῃ τὸ
κομματικὸν του συμφέρον,
ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσε-
ως δὲν διατάζει εἰς τὴν ἐκ-
λογὴν τῶν μέσων. Ἀναμυ-
χλεῖται σατανικῶς τὰ τὴν
παλαιὰν πληγὴν τοῦ καθε-
στωτικοῦ καὶ ἐπισείει ἀνω-
πάρτους κινδύνους τῆς
Δημοκρατίας, ἐν πλήρει
συνειδήσει ὅτι εἶναι ἀνω-
πώστατοι. Ἀδιαφορῶν διὰ
τῆς καταστροφικῆς συνε-
πειας, ποὺ ἡμπορεῖ νὰ προ-
καλέσῃ, καὶ εἰς ταυτάς
μάλιστα κερσίστους στεγνύει,
ὁ ἐκ νέου διαχωρὶς τῶν
Ἑλλήνων εἰς δύο φανατι-
κώτατα ἀντιμαχόμενα πα-
ράταξες. Ἀδιαφορῶν ἀκό-
μη καὶ διὰ τὴν φθορὰν τῆς
δημοκρατικῆς ιδέας ποὺ
κατ' ἀνάγκην προκαλεῖ, ὁ-
ταν τὴν παρουσιάζῃ συστη-
ματικῶς ὡς ἀπειλομένην
καὶ κινδυνεύουσαν αὐτὸς, ὁ
ἐμφανιζόμενος ὡς γνήσιος
καὶ φανατικὸς δημοκράτης,
ἀλλ' εἰς τὴν πραγματικότη-
τι ὁ περισσύτερον ἀνελεύ-
θερος καὶ ἀπολυταρχικὸς
ἄνθρωπος τοῦ κόσμου!

Ἀλλὰ διὰ τὴν κ. Βενι-
ζέλον ὅλας αἱ ιδέαι ἔχουν
ἔξω μόνον διὰ νὰ τοῦ
χρησιμεύουν ὡς μέσον, ὡς
ὄργανον πρὸς ἐξουπηρέτη-
σιν σκοποῦ του. Αὐτὸν
μία βουλευτικὴ ἔδρα ἀξίζει
πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸ
συμφέρον καὶ τὴν ἡσυχίαν

τοῦ Τόπου, ἀπὸ τὴν ψυ-
κὴν γαλήνην τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Λαοῦ.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁμως
δὲν πρόκειται νὰ ἔχουν καμ-
μίαν ἀπήχησιν τὰ ἐγκλημα-
τικὰ αὐτὰ τεχνάσματά του,
τὸ Κοινὸν τὰ ὑποδέχεται
μὲ μετρίαν καὶ τὰ παρέρ-
χεται ἡσύχον καὶ ἀδιάφο-
ρον. Τὸ διαγέγραμμά του ἀρ-
χηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως
τῆς 10-ης Αὐγούστου ἀπέ-
κοψεν ὁριστικῶς κάθε ἀνι-
κὸν προσπαθειαν δημιουργί-
ας ζητήματος πολιτείας
τοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη
ὅτι κινδυνεύει μόνον ἀπὸ
τοῦς ὑπόπτους ἐξ ἐπαγγέ-
λματος προστάτας του. Ὁ
Λαὸς καλεῖται ν' ἀποφανθῇ
ἀπὸ ποῖους θέλει νὰ κυβερ-
νηθῇ ἡ Χώρα. Ζητήματα
Κόμματος, Δημοκρατίας
Ἡ πολιτείας, δὲν ὑπάρ-
χουν καὶ δὲν τίθενται κατὰ
τὰς ἐκλογάς. Ὅσον καὶ ἂν
θελήσῃ, ὅσον καὶ ἂν προ-
σπαθῇ, ὁ Βενιζελισμὸς δὲν
θὰ τὸν ἀφίσωμεν νὰ μετατο-
πίσῃ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα,
νὰ συγχύσῃ τὴν κρίσιν τῶν
ἐκλογῶν καὶ νὰ ὑποκλέψῃ
ἐστὼ καὶ ὀλίγον μόνον ἐξ
αὐτῶν τὴν ψῆφον.

Τὴν 25-ην Σεπτεμβρίου
ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ ἀ-
παντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα ἐ-
άν καταδικάζῃ τὸ σύστημα
μὲ τὸ ὁποῖον ἐκυβέρνηθη
τὴν Ἑλλάδα ἀνευχλητῶς
καὶ παντοδύναμος ἐπὶ τέσ-
σαρα ὀλόκληρα ἔτη ὁ ἐπί-
σημος Βενιζελισμὸς καὶ τὰς
ὁλοθρίας διὰ τὸ Κράτος
καὶ τοὺς πολίτας συνεπεί-
αυτοῦ καὶ, συγχρόνως, εἰς
ποῖον ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς
ἀντιπολιτεύσεως θέλει νὰ
ἐμπιστευθῇ τὴν προσπάθει-
αν τῆς ἀνορθώσεως, τῆς ἀ-
ποκαταστάσεως ἐκ τῆς κα-
ταστροφῆς.

Αὐτὸ, καὶ μόνον αὐτό, εἶ-
ναι τὸ ἀντικείμενον τῶν
προσέγγων ἐκλογῶν.

Ὁ ἐπίσημος Βενιζελι-
σμὸς ὑποσχέθη νὰ καταστή-
σῃ τὴν Ἑλλάδα ἀγνώριστον
ἀπὸ εὐτυχίαν καὶ τὴν κα-
τέστησε πράγματι, ἀλλὰ ἂν
ἀνέλπιστον, σκληρὰν καὶ
ἀπέραντον δυστυχίαν. Τὴν
παρέλαθεν ἀπὸ τὴν Οἰκου-
μενικὴν Κυβέρνησιν ἡνωμέ-
νην πολιτικῶς καὶ ἀνυπό-
στατον οἰκονομικῶς, διὰ νὰ τὴν
παραδώσῃ οὐκ ὀρθῶς ἀνὰ
ῶν ὅλας τὰς ἐπὶ φέτος εἰς τὸ
τέλος μετὰς τετραετίας. Ἐ-
πιστάλλησε, ἐσκύρπησε πολ-
λὰ δεσποτομάρματα ἀπὸ πε-
ρισσεύματα, ἀπὸ δάνεια,
ἀπὸ τὸν ἀτυχῆ προϋπολογί-
σμον. Ἐπὶ πλείονος τού-
τοις ἀπατεώνας καὶ τοὺς κατα-
χραστάς. Κατεξυρτέλισε τὰ
ἀξιώματα καὶ τὰς δημοσίας
ὕπηρεσις, διὰ τῆς ἀναθέ-
σεως αὐτῶν εἰς πρόσωπα ἀ-
νίξις, ἀνῆλκα καὶ ὑποπτα.

Ἡ ἐνότης καὶ ἡθικὴν παρα-
λυσίαν καὶ ἐξαρρήσειον
κατέστρεψε τὴν πίστιν τοῦ
Κράτους ἐξωτερικῶς καὶ ἐ-
σωτερικῶς. Ἀφῆκε κατὰ
τὸν πλέον σκληρὸν καὶ ἀ-
πάνθρωπον τρόπον τὰς πε-
ρισσεύσεις τῶν πολιτῶν, διὰ
τῆς ἀποστερήσεως τῶν τό-
κων αὐτῶν καὶ διὰ τῆς δη-
μοκρατικῆς μεταρρυθμί-
σεως εἰς συνάλλαγμα καταθέσε-
ων εἰς δραχμὰς, μὲ συ-
στηματικὴν τιμὴν κατὰ τὸ 1)3

καὶ πλέον μικροτέρων τῆς
τρεχούσης πραγματικῆς τι-
μῆς. Ἐξήντησεν ὅλον
σχερῶς τὰ εἰς χρυσὸν ἀπο-
θέματα τῶν Τραπεζῶν καὶ
ἐπικύλισε νέαν καταστρο-
φικὴν ἐκπτώσιν τῆς ἀξίας
τῆς δραχμῆς. Ἐδημιούρ-
γησε πάλιν τὴν τελευταίαν
συνημνὴν ἐπαναστατικὴν κί-
νησιν εἰς βάρος τοῦ στρα-
τιωτικοῦ. Ἰκανὴ ἡ ὑπαρξίς
τοῦ ἀποτελεῖ πάντοτε ἓνα
διαρκὲς κίνδυνον κατὰ τῆς
προσόδου καὶ τῆς ἡσυχίας
τοῦ Τόπου.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΤΟΥ

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΣΟΥ ΕΥΣΤΑΘ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀκαμάτου
δράσεως, τῆς μεγάλης καρδίας,
τῆς ἀπολύτου μετριοφροσύνης.
Ὁ ἄνθρωπος καύχημα, σέμη-
μα, ἑλπίς καὶ στήριγμα τῶν Κυ-
θρίων. Ὁ ἄνθρωπος, πρὸς τὸν
ὁποῖον οὐδεὶς ἀπηρνήθη χωρὶς
νὰ λάβῃ ἀπόκρισιν. Ὁ ἄνθρω-
πος τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα μὲ
λατρεῖαν καὶ σέβας προσέφε-
ρετο ἀπὸ τὰ χεῖλη παντός Κυθη-
ρίου, ἀνεξαρτήτως φύλου, ἡλικί-

ἡ Εὐστάθιος Δηλαβέρης, τοῦ
ὁποῖου τὸ ὄνομα χρυσοῖς γράμ-
μασιν ἀπαντῶμεν χαρταγμένον
ἀνὰ πᾶν τῆς νήσου σημείον. εἰς
τὰς μετώπας σχολείων, ἐκκλη-
σιῶν καὶ ἀγαθοεργῶν ἰδρυμά-
των, ἐξ ἡ μάλλον πνευματικῶς
ἢ σωματικῶς εἰς τὸν μάταιον
αὐτὸν κόσμον. Ἀποδείξεις δὲ
τοῦτου ἀδιάψευστος, ὅτι πᾶσα
προσπάθειά του, ἐστράφη κυρί-
ως εἰς τὴν πνευματικὴν τῶν συμ-

ΕΥΣΤ. ΚΥΡ. ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ

ας καὶ τάξεως. Ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸν ὁποῖον ἡ εὐεργεσία ὁ-
πῆρε τὸ κύριον μέλημα. Ὁ μέ-
γας τῶν Κυθρίων Εὐεργέτης
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΔΗ-
ΛΑΒΕΡΗΣ ἀπέθανεν. Ἀπέθανεν
ὅπως καὶ ἐντέλως ἀρέ-
βαιον. Ἀποθνήσκει καὶ φθέρ-
εται, γινόμενον σκολῆκων βρῶμα
καὶ δυσωδία, τὸ σαρκινὸν ἢ τα-
πεινὴ ὕλη. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ μένει
πάντα ἀθάνατος. Καὶ ὁ ΕΥ-
ΣΤΑΘΙΟΣ ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ, ὑπο-
τάξας ἀπὸ πολλοὺς εἰς τὸ
ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΝ ΥΛΗΝ, ὑπῆρξε
ψυχὴ μάλλον παρὰ σὰρξ. Ὁ
ἄνθρωπος αὐτός, τὸν ὁποῖον
χαρακτηριστικῶτα εἰς τὸν ἐπι-
μνημόσυνον λόγον τοῦ ὁ Σεβ-
αστάτου Μητροπολίτης μας
ἀπεκάλεσε «χριστιανὸν ἐν τῇ
πράξει», ὑπῆρξε πνεῦμα καὶ οὐ-
χι σὰρξ.

Εἰς ἀπάντησιν ὁ Ἑλλη-
νικὸς Λαὸς τὴν 25-ην Σε-
πτεμβρίου δὲν θὰ ἀρκεσθῇ
εἰς τὸ νὰ καταδικάζῃ ἄπλως
τὴν τετραετίαν Βενιζελικὴν
Κυβέρνησιν τῆς Χώρας,
ἀλλὰ διὰ τῆς ψήφου του θὰ
συνηρξῇ ὁλοσχερῶς καὶ ὁ
λόκληρον τὸ Βενιζελικὸν
συγκρότημα, ὥστε νὰ κατα-
στήσῃ ἀνέκωνον νὰ ἐξακο-
λουθήσῃ εἰς τὸ μέλλον κάθε
ἐπιβλαβὴ ἐπίδρασιν τοῦ ἐπὶ
τῶν τοχῶν τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ θὰ δώσῃ διὰ μετὰς
καθαρὰς καὶ ἀπολύτου πλει-
οψηφίας τὴν δύναμιν εἰς τὸ
Λαϊκὸν Κόμμα, ποὺ ἔχει
ὄλην τὴν ἀπαιτημένην θέ-
λησιν καὶ ἱκανότητα πρὸς
τοῦτο, νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν
ἡθικὴν, πολιτικὴν καὶ οἰκο-
νομικὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ
Τόπου.

Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς
Ἑθνικῆς σωτηρίας εἶναι βέ-
βαιον ὅτι θὰ προσφέρῃ καὶ
ὁ Κυθηραϊκὸς Λαὸς σημαν-
τικὴν συμβολὴν διὰ τῆς με-
γάλης υπερψηφίσεως τοῦ
Λαϊκοῦ Κόμματος.

Ι. Α. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΕΥΣ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Μετὰ τὸν ἐπελθόντα θάνα-
τον τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς
Νήσου Εὐσταθίου Δηλαβέρη,
λύομαι τῶν δεσμῶν τῆς ἐχεμυ-
θείας, ποὺ ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ
μοῦ εἶχεν ἐπιβάλῃ, καὶ ἀνακοι-
νῶ διὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς» πρὸς
τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν τὰ ἀκό-
λουθα, τὰ ὁποῖα καὶ προφορι-
κῶς εἰς τὴν Χώραν ἔμα τῇ ἀ-
ναγγελίᾳ τοῦ θανάτου του καὶ
τὸν Καραβὰν κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ μνημοσύνου του ἀνεκοί-
νωσα.

Περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου
τοῦ 1927 ἐπεσκέφθην τὸν Εὐ-
στάθιον Δηλαβέρην εἰς τὸ ἐπὶ
τῆς λεωφόρου Σωκράτους ἐν
Πειραιεὶ μέγαρόν του, ἵνα ζη-
τήσω τὴν εἰσφορὰν τοῦ εἰς τὸν
ἐνεργούμενον τότε ἔρανον διὰ
τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Γυμνασιακοῦ
μας μεγάρου. Μὲ ἐδέχθη εὐγε-
νέστατα ἐπὶ τὸ γραφεῖόν του,
ὅπου παρεμείναν ἐπὶ ἀρκετὴν
ὥραν συνομιλοῦντες ἐπὶ διαφό-
ρων ζητημάτων. Τέλος μετὰ τὴν
ἀνακοίνωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐ-
πισκέψεώς μου, μοι εἶπε τὰ ἐ-
ξῆς, τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνω
αὐτολεξεῖ, ἐφ' ὅσον μὲ βοηθῇ
πρὸς τοῦτο ἡ μνήμη. Ἐἶχα ἀ-
νέκαθεν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθω
ἀργὸς εἰς τὸ Γυμνάσιον διὰ
μῆς ἀξιολόγου συνδρομῆς μου.
Δυστυχῶς τελευταίαι περὶ τὰς
ἐπιχειρήσεις μου ἀτυχίαι μὲ ἔ-
καμαν, ὥστε νὰ μὴν ἔχω εἰς
χειράς μου διαθέσιμον βευστὸν
χρήμα. Ἐνεκα τοῦ λόγου τού-
του ἐπρόνοησα πρό τινος και-
ροῦ, ὅτε ἡ ἀσθένειά μου μοι ἐ-
πέβαλε νὰ τακτοποιήσω τὰς
περιουσίας μου καὶ συνέταξα
πρὸς τοῦτο τὴν διαθήκην μου,
ἐπρόνοησα, λέγω, καὶ κατέλιπα
300.000 δραχμῶν, διὰ νὰ δο-
θοῦν μετὰ τὸν θάνατον μου εἰς
τὸ Γυμνάσιον.

Μὲ μεγάλην μου συγκίνησιν
ἤκουσα τὰ τῆς δωρεᾶς αὐτῆς
καὶ συγκινημένως ἐπρόφερα
ἐπαινετικὰς τινὰς καὶ εὐχαρι-
στηρίους φράσεις. Ἀφοῦ στρέ-
ψαντες τὴν ὁμίαν περὶ τὴν
πορείαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνε-
γέρσεως τοῦ Διδασκηρίου συνε-
ζητήσαμεν ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν,
σκηώθηκα τέλος διὰ ν' ἀναχω-
ρήσω. Ἐτείνε τότε τὸ δεξιὸν
χερὶ στὸν ὄμω μου γιὰ νὰ κα-
θίσω ἐπὶ τῇ θέσῃ μου καὶ μοῦ εἶ-
πε τὰ ἐξῆς: «Κάθισε λίγο ἀκό-
μη. Δὲν θέλω, μὴν φορὰ ποὺ
ῆλθες καὶ μοῦ ἐκτύπησες τὴν
πύρτα, νὰ σὲ ἀφήσω νὰ φύγῃς
μὲ ἄδεια χεῖρα. Περιμένε λίγο.
Θὰ ἐπιστρέψω ὕστερα ἀπὸ ὀλί-
γα λεπτὰ καὶ θὰ σοῦ φέρω ἐν-
αρκροτὸν ποσὸν ἀπὸ 100.000 δρα-
χμῶν. Μὲ ἄφησε κατὰπληκτον
καὶ ἐξῆλθε διὰ νὰ μεταβῇ εἰς
παρακείμενον δωμάτιον. Ἐ-
σπευσά τότε παρὰ τὴν τράπε-
ζαν τοῦ γραφείου καὶ συνέτα-
ξα ἀπόδειξιν παραλαβῆς δραχ-
μῶν 100.000. Μετὰ δέκα περι-
ποῦ λεπτὰ ἐπέστρεψε καὶ μοι
ἐνεχείρησε τέσσαρα δέματα ἐ-
πτακοσιοπεντηκονταδράχμων—
χιλιοδράχμων κομμένων κατὰ
τὸ τέταρτον λόγῳ τοῦ Β' Ἀ-
ναγκαστικοῦ δανείου.—Εἰς τὴν
τελευταίαν δέμα διὰ τριῶν ἐ-
βδομηκονταπενταδράχμων καὶ
ἐνὸς εικοσιπενταδράχμων συνε-
πληροῦν τὸ ποσὸν τῶν 100.000
δραχμῶν. Παρέλαβα τότε τὸ
ποσὸν καὶ τῷ ἐνεχείρησα τὴν
ἀπόδειξιν, τὴν ὁποίαν λαβὼν
ἔσχισεν εἰς δύο, μοι ἐπέστρεψε
τὰ τεμάχια τῆς καὶ εἶπε: «Δὲν
θέλω νὰ ὑπάρχῃ τίποτε ἐδῶ μέ-
σα, ποὺ νὰ προδίδῃ τὴν δωρε-
άν μου αὐτήν. Τὰ λεπτὰ αὐτά
σὰς τὰ δίδο ὑπὸ τὸν ἀπαράβα-
τον ὅρον νὰ κρατῆσθε τὸ πρᾶ-
γμα μυστικόν. Δώσατέ τα ἐκ μέ-
ρους ἀνωνύμου εἰς τὴν Ἐπιτρο-
πὴν, κρατῆσατέ τα σείς καὶ δι-
αθέσατέ τα ὅπου κρίνεται σκό-
πιον. Τὰ δίδο σὲ σὰς ἀπο-
κλειστικῶς μὲ πλήρη ἐλευθε-
ρίαν χρησιμοποίησεως, ἀλλὰ μὲ
τὸν περιορισμὸν νὰ κρατῆσθε
τὸ πρᾶγμα μυστικόν». Ἠρώτη-
σα τότε: «Δυνάμεθα ν' ἀφήσω-
μεν τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν ἁ-
κρὴν διὰ νὰ ἐορτάσωμεν μίαν
ἡμέραν ἐξ αὐτοῦ μεγαλοπρεπῶς
τὰ ἐγκαίνια τοῦ Διδασκηρίου
καὶ διὰ νὰ ἐκδώσωμεν πανηγυ-
ρικὸν τεύχος ποῦ ὑπεσχεθῆμεν
εἰς τοὺς ἔρανοδότας;» «Δύνα-

σθε, ἀπήντησε, νὰ κάμετε ὅ, τι
θέλετε. Δύνασθε νὰ μὴ τὸ πα-
ραδώσετε ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ
νὰ τ' ἀφήσετε κατὰ μέρος, διὰ
νὰ κάμετε μίαν ἡμέραν αὐτά,
ποῦ λέτε. Ἐχετε, ἐπανασλαμ-
βάνω, σείς προσωπικῶς, πλήρῃ
ἐλευθερίαν χρησιμοποίησεως
καὶ δύνασθε, ἐάν θέλετε, νὰ τὸ
διαθέσετε καὶ δι' ἄλλον ἐκτός
τοῦ Γυμνασίου σκοπὸν. Ἐνα
μόναχα σὰς ἐπιβάλλω περιορι-
σμόν. Νὰ μὴ μὲ μαρτυρήσετε,
ἐφ' ὅσον ζῶ, εἰς κανένα. Μετὰ
τὸν θάνατόν μου κάμετε ὅ, τι
θέλετε». Ἐπρόφερα δὲσας ἐκεί-
νην τὴν στιγμὴν ἡ συγκίνησίς
μου ἐπέτρεψεν εὐχαριστήριους
λέξεις καὶ μετὰ ὀλιγόλεπτον
συνομιλίαν χαιρετίσας ἀνεχώ-
ρησα συναποκομίσας καὶ τὸ ἐν
λόγῳ ποσόν.

Μετὰ δύο ἡμέρας ἐπέστρεψα
εἰς Κύθηρα. Ἀποκρύψας τὸ ὄνο-
μα τοῦ δωρητοῦ ἀνεκοίνωσα τ'
ἀνατέρω εἰς τὸν πρόεδρον τῆς
Ἐπιτροπῆς Ἐράναν Σ. Μητρο-
πολίτην μας κ. Δωρόθεον, εἰς
τὸν κ. Διονύσιον Καλούτην
καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν
κατέθεσα δέ εἰς τὸ Ὑποκατά-
στημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς
καὶ εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπ' ὀνό-
ματί μου τὸ ἐν λόγω ποσόν
ἀφοῦ ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα,
ὥστε ἐν περιπτώσει θανάτου
μου νὰ μὴ θεωρηθῇ τοῦτο ἀνή-
κον εἰς τὴν ἀτομικὴν μου περι-
ουσίαν.

Ἡ κατὰ τοιοῦτον τρόπον κα-
τάθεσις τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ συνε-
τέλεσεν εἰς τὴν κατ' ἐχρὴν ἀπο-
περάσειν τοῦ Γυμνασιακοῦ
μας μεγάρου. Τὸ φθινόπωρον
τοῦ 1928 τὰ χρήματα τῆς Ἐπι-
τροπῆς ἐξωδεύθησαν, χωρὶς νὰ
φθάσῃ τὸ Διδασκῆριον εἰς ὠρι-
σμένον τέμα ἐργασιῶν. Ἐκ
τοῦ ἐπ' ὀνόματί μου κατεθεμέ-
νου ποσοῦ ἐχορηγήθησαν 52000
δραχ. ἵνα κατορθωθῇ καὶ περα-
τωθῶν οἱ τοῖχοι τοῦ Α' ὀρόφου
ἀπομείνῃ δὲ ἡ ἐκ πλάκος με-
τὸν στέγασιν. Τὸ θέρος τοῦ
1926 ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἔλα-
βον 50.000 δραχ. καὶ ἀνεχώρη-
σα δι' Ἀμερικὴν. Ὡς εἶναι εἰς
πάντας γνωστὸν τὸ ταξίδι ἐκεῖ-
νον ἔφερε τὸ πέρας τῆς ἀνεγέρ-
σεως τοῦ διδασκηρίου. Ἀλλ' ἂν
εἴποι τοῦτο ὁ ὀνόματί μου κατα-
τεθειμένου Δηλαβερίου χρήμα-
τος, πᾶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ
πραγματοποιηθῇ τὸ ταξίδι αὐ-
τό; Κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς
ἀναχωρήσεώς μου συνήντησα
εἰς τὴν πρὸς τὸν μέγαρόν του κα-
φενειὸν τὸν Εὐστάθιον Δηλα-
βέρην μετὰ τοῦ συμπολίτου ἀρ-
χιμὰνδρίτου πανοῦ. Ἀχιλλεῖου
Κρίθωρ. Τῷ ἀνεκοίνωσα ἰδιαι-
τέρως τὰ τοῦ ταξιδίου μου καὶ
ἐξήγησα τρόπον τινὰ ἐγκρίσιν
διὰ τὴν ἐκ τοῦ δοθέντος μου
ποσοῦ δαπάναν αὐτοῦ. Ἐχάρη
χαρὰν μεγάλην διὰ τὴν ἀπόφα-
σίν μου νὰ μεταβῶ εἰς Ἀμερι-
κὴν. Μὲ ἐνεθάρρυνε καὶ μὲ ἐνε-
ψύχωσεν ἐρωτήσας με, ἐάν τὸ
δοθὲν μοι ποσὸν εἶναι ἀρκετὸν
διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ταξιδίου
καὶ προθυμοποιήθῃς νὰ μὲ ἐνι-
σχίσῃ ἀκόμη, ἐάν τὸ ποσὸν
ἐκεῖνο δὲν ἐπάρκει. Τὸν ἡγά-
ριστῃ καὶ τὸν ἐβεβαίωσα, ὅτι
τὸ εἶδος μου ποσὸν τῶν
50.000 δραχ., τὸ ὁποῖον παρὲ-
λαβον ἐπάρκει διὰ τὸ ταξίδι
καὶ δὲν εἶχον ἀνάγκην ἐνισχύ-
σεως. Ἀνεχώρησα ὑπὸ τὰς εὐ-
χὰς τῆς σεβασμίας μορφῆς του
καὶ αἱ εὐχαὶ αὐταὶ μὲ ἀρκετὸν
ψυχικὸν σθένος μὲ ὥπλιζον
πάντοτε διὰ τὴν εὐδωσίαν τῆς
ἀποστολῆς μου.

Ὅταν ἐπέστρεψα ἐξ Ἀμερι-
κῆς κομιστῆς 5.600 δολαρίων,
ἡ Ἐπιτροπὴ μοι ἐπέστρεψε τὰς
χορηγηθείσας αὐτῇ 52.000 δρχ.
καὶ, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Προ-
νοίας Ὑπουργείου, μοι ἐχορή-
γησεν ἐπίσης καὶ τὰ τοῦ ταξί-
δίου μου ἐξόδα. Ὄπως ἡ Δηλα-
βέρειος δωρεὰ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ
ἀκέραιον, ἐνισχυμένη μάλιστα
μὲ τοὺς μέχρι τότε τόκους τῆς.
Πέρυσι τὸ χρήμα τῶν Ἐπι-
τροπῶν δὲν

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΦΩΝ ΚΥΠΡΙΟΥ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΗΝ 25^{ΗΝ} ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ο Ιωάννης Κοντολέων ενίκησεν. Από ημερών δεν ακούεται εις τὴν Κύθηρα παρὰ ἡ διακηρύσσουσα τὸν θρίαμβόν του παλλαϊκὴ φωνή. Ἡ νῆσος Κύθηρα, τὸν αἰσθάνεται ἤδη βουλευτήν της. Οἱ ἰωάννης Κοντολέων ἐνίκησεν. Τὸ ὄνομα του φέρεται ἤδη ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, μέχρι τῶν ἀκροτήτων τῆς νήσου, τὴν ὁποῖαν ἐκύλησε ἐπὶ μίαν σχεδὸν δεκαετίαν εἰς τὸν βόρβόρον τῆς «Τσιτσιλιακῆς πολιτικῆς». Τὸ ὄνομα του ἤδη συμβολίζει τὸν βουλευτὴν τὴν Κύθηρα.

Τὴν 25ην Σεπτεμβρίου, διὰ οἱ Κυθηρεῖοι εὐρεθῶν πρὸς τῆς κάλπης του, θὰ ἐπικυρώσουν τὴν νίκην του. Καὶ δὲν θὰ λείψῃ ἐκ τῆς κάλπης του καμμία ἀντισηλικὴ ψήφος, διότι οὐδεὶς ἄλλος ἐκτός τοῦ ἰωάννου Κοντολέωντος ἔχει δικαίωμα ἐπ' αὐτῆς. Τὴν 25ην Σεπτεμβρίου, ἄλλων φρονιμάτων πολῖται, διὰ εὐρεθῶν πρὸς τῆς κάλπης του, θὰ σκεφθῶν ἂν δὲν πρέπει νὰ ἐπικυρώσουν τὴν νίκην του. Διότι, πολῖται καὶ αὐτοὶ τὸν Κυθηρεῖον θὰ ἐνδιαφερόντων διὰ τὸ συμφέρον του.

Τὴν 25ην Σεπτεμβρίου, διὰ οἱ τὴν δύνανται τὸ ἄλλοι, ἀνοικτῶν καὶ κάλπαι, θ' ἀνασηλώσῃ ἐξ αὐτῶν τὸ ἄγλημα τῆς διπλῆς νίκης: Οἱ ἰωάννης Κοντολέων ἐνίκησεν. Ἐνίκησεν τὴν Κύθηρα.

Η «ΚΥΘΡΑΓΙΚΗ», Καθυστέρησας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὴν ἐκδοσὶν της, λόγω ἀπουσίας τοῦ διευθυντοῦ της εἰς Κύθηρα, δηλοῖ διὰ τὸ πρὸς Σεπτεμβρίου θὰ ἐκδίδεται πάντοτε τακτικῶς, ὥς μέχρι σήμερον, τὴν 15ην ἐκδόσιν μηνός.

ΜΠΡΑΒΟ ΤΟΥΣ

Ἡ «Ἐνώσις Γεωργοκτηματιῶν Καρβουνιάδων» ἡ δημιουργία τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἐμπνευσις καὶ ἀπόρροια τῶν ἐνεργῶν τοῦ δραστηρίου καὶ φιλοπροόδου ἀντιπροσώπου τῆς νήσου μας εἰς τὴν «Γεωργικὴν Ἐπιμελητήριον Ἀττικοβοιωτίας» κ. Κωνσταντίνου Στάθη, κατακτήσασα τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀγροτῶν τοῦ τόπου δόμου Κυθηρῶν, ἀνδροῦται καὶ κρατύνεται ἀποδοῦσα μάλιστα εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἰδρύσεως της ἀρκετὰ ὠφέλη εἰς τὰ μέλη της.

Ἡ «Κυθηραϊκή», ταχθεῖσα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὑπὲρ τῆς ὠραίας ἐμπνεύσεως τοῦ κ. Κ. Στάθη, μετ' ἐξαιρετικῆς εὐχαριστίας παρακολουθεῖ τὰς προόδους τῆς Ἐνώσεως ταύτης, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς τάχιστα θὰ εὐρὴ μιμητὰς καὶ εἰς τὰς κοινότητας τοῦ τόπου δόμου Ποταμίου, θὰ γίνῃ δὲ ἡ ἀφετηρία τῆς δημιουργίας ἀγροτικῆς συνειδήσεως εἰς τὴν Κύθηρα. Οἱ κ. Κωνστ. Στάθης καὶ οἱ ἰδρυταὶ τῆς Ἐνώσεως ταύτης, τοὺς ὁποίους διὰ βοῆς τὰ μέλη, κατὰ τὴν γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 31ης Ἰουλίου, ἐπανεξέλεξαν ὡς ἰδρυτοὺς τῆς Ἐνώσεως, δικαιούνται νὰ ὑπερηφανεύονται διὰ τὸ ἔργον των.

ΑΔΙΚΟΙ ΥΒΡΕΙΣ

Πῶς νὰ χαρακτηρίσῃ κανεὶς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Τσιτσιλιανὸς γράφει ἐναντίον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων; Ἡ λέξις ἐμετὸς δὲν εἶναι ἀρετὴ.

Ἦσαν λέγει, «πειναῖοι καὶ μὴ ὡρὰ μάγουλα, μ' ἔνα βρακί μονοφόρι, μετ' ἡ γυναικὰ τους χωρὶς μισοφόρι καὶ ἑσκούφωρη καὶ ἐκάλυψον... καὶ μετ' ἔνα ἐξωτερικὸν σύνολον ἀτακτικόν... καὶ ἔργον μετ' ἡ μισὴ δωδεκάδα καὶ καπέλλα τῆς κυρίας καὶ μεταξὺ καλίσας καὶ μετ' πολυτελέστατα τῶν παιδιῶν ἐσώρουκα καὶ ἐξώρουκα...». «Εἰσεβαλὼν ὡς ἀσελγὲς πύθονα εἰς τὸ οἰκογενειακὸν δούλον... ἔλκοντο ὡς ψευδεῖς ἀποδείξεις... Ὁργιστὴς γὰρ χωροφυλακὴς διεκίμων τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα προϊόντα μας καὶ κατόπιν τὰ μάζευαν καὶ τὰ ἐμπορεύοντο ἐξω τῆς νήσου».

Ἐάν τοιαῦτα σοβαρὰ ἐγκλήματα ἔγιναν ἀπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων, δὲν σημαίνει καθόλου ὅτι πρέπει νὰ στυγματισθῇ ὁλόκληρον τὸ δημοσιον ὑπαλλήλικόν σῶμα. Ἐάν ὁ κ. Τσιτσιλιανὸς ἔχει ἀνάγκη διὰ λόγους ὑγείας, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτου, νὰ ἐμψύχῃ τὸν μῦθόν, ἡδύνατο νὰ τὸ πράξῃ εἰς βάρος τῶν ἐνόχων προσώπων καὶ ὄχι νὰ στραφῇ ἀσέβως ἐναντίον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Εἰς τὸ τέλος δὲ μαίνεται διότι «δὲν εὐρέθη οὕτως εἰς Κύθηρας θὰ θρασὺν τὴν κερφαλὴν των, ὅπως εἰς ἄλλα μέρη ἀσφαλῶς θὰ συνέβαινε». Πόσος ὅμως

Κυθηρεῖος ἦτο ἀρμόδιότερος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὸν βουλευτὴν τοῦ τόπου, ἀπὸ τὸν ἴδιον δηλαδὴ, τὸν κ. Τσιτσιλιανόν; Ἀλλ' ὁ κ. Τσιτσιλιανὸς δὲν ἐτόλμα νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὁποίους ἐστέλλεν ὁ κ. Βενιζέλος. Δὲν ἐτόλμασε τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου διορισθέντας ἐγκληματίας νὰ τοὺς ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ νὰ τοὺς χύσῃ εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐτόλμασε καὶ δὲν τόλμα, ἐξημεριεῖται ἐναντίον τοῦ συνόλου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἀδικῶν πράγμα.

ΔΙΟΤΙ...

Ἀκούσαμε καὶ τοῦτο τὸ ἀπροσδόκητον. «Ἀσχυλοῦμεθα καὶ γράφωμεν καὶ ἐπιτιθέμεθα—λέγει—δικαιῶς κατὰ τοῦ κ. Π. Τσιτσιλιανόν, καθ' ὅσον δὲν ἔχομεν τὸ θάρρος ν' ἀντικρούσωμεν τὸν ποτὲ «ἄρχοντα καὶ ἀνεξάρτητον» νῦν δὲ Καρναρικόν κ.κ. Γεώργιον Ι. Στρατηγόν καὶ ν' ἀντιμετωπώμεν, τὴν τε ῥητορικὴν καὶ δημοσιογραφικὴν του δεινότητα»!

Ἀσφαλῶς δύναται νὰ εἴπῃ τώρα κανεὶς, προκειμένου περὶ τῶν ἐν λόγῳ φίλων τοῦ νεοφανοῦς πολιτικοῦ ἀστέρου τῶν Κυθηρῶν, ὅτι: «κατὰ τὸν Μαστρογιάννη καὶ τὰ κοπέλλα του».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρὸς ἄσιν πάσης ἀπορίας τῶν τοῦτον ἀφελῶν, διὰ μίαν ἀκομή, τὴν τελευταίαν πλεον, φράξ, τονίζομεν: Μὴ τὸν κύριον Γεώργιον Ι. Στρατηγόν ἐκρίναμε κατώτερον ἐκείνων ν' ἀσχυλοῦμεθα ποδάρως, διότι: θὰ ἦτο ἀναιδέα τὸ ἐξαίρετον εἶδος, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν διὰ ἀπὸ πολιτικῆς καὶ ἰδία δημοσιογραφικῆς ἀποφύας, ἀποτελεῖ ΚΛΑΣΙΚΗΝ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ.

ΠΡΟΣ ΓΝΩΣΙΝ

Εἰς τὸν νέον νόμον περὶ τῆς περιλαμβανόμενης καὶ διατάξεως διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἐν Κυθηρῶν τὸ κυνήγιον δι' ἀπόχης. Ἡ διατάξις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς ἐπαναληφθέντας ἀναφορὰς τῆς Κοινότητος Κυθηρῶν καὶ τοῦ ἐν Κυθηρῶν «Ὁμίλου Κυθηρῶν Κυνηγίων» ἐνισχυθείσας καὶ διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν τοῦ πολιτευτοῦ κ. ἰωάν. Κοντολέωντος. Ταῦτα πρὸς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΕἰΣ ΠΟΥ ΦΘΑΝΕΙ...

Οἱ κ. Τσιτσιλιανὸς διὰ τῆς ἐφημερίδος του ἀγγέλλει ὅτι ὁ αἰμνιστὸς Ληλαβέρης κατέλειπε, ὡς κληροδοτήματα τοῦς τόκους 330 χιλιάδων δραχμῶν εἰς «κοινότητα τινὰ τῆς νήσου μας». Δὲν ἀναφέρει ὅμως τὸ ὄνομα τῆς κοινότητος. Εὐρησθὲν μὴ μὴς οὕτω προσπορίσῃ ὠφέλειαν τινὰ εἰς τὴν Κοινότητα τῶν Κυθηρῶν!

Ἔως ποῦ ἀλλήθως φθάνει τὸ κατὰ τῆς Χώρας μῖσος τοῦ!!!!

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ὁ πρωτοβουλία τοῦ κ. Γ. Κοντοῦ, τῶς προέδρου τῆς κοινότητος Μυλοποτάμου, χωραχθεὶς καὶ ἐπιτυχῶς προεκαθεῖς σχεδὸν μέχρι τοῦ τέματός του δρόμος Μυλοποτάμου—Αραίων—Λοκίων, παρεδόθη κατ' αὐτὰς εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν. Διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οδοῦ αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς ὃ τὴν εἶχεν ἀφίσει ὁ κ. Κοντοῦ ὅτε ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς προεδρίας τῆς κοινότητος ἀπαιτήθη ἐργασία 3—4 ἡμερῶν, τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ὁποίας ἐπέτυχεν δι' ἔργον ὁ νέος πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Στρατηγὸς μετὰ τοῦ ταμίου τῆς ἐπιτροπῆς κ. Παν. Γλυτσόου.

Παραδόξως ὅμως ὅλως, οἱ κάτοικοι Μυλοποτάμου—κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διὰ λόγους πολιτικῆς φύσεως—προσπαθοῦν νὰ πείσουν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, ὅτι τὸ τῶς χρησιμότητος αὐτὸ ἔργον εἶναι ἀπόρροια ἐνεργειῶν τοῦ νέου προέδρου του. Δὲν νομίζω ὅμως ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ χρησιμοποιοῦντα σκῆρα θὰ τοὺς διαφύσιν;

ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ

Ἀνθ' ἀπὸ τῶν τελευταίων ἀρθρογραφικῶν μπεξὲν τῆς «Φωνῆς τοῦ Τσιτσιλιανόν»: «Ὁ ἐστιγματισμένος ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης συκοφάντης. Οἱ πειναλέοι, οἱ σκελετωδεις, οἱ ρακένδυτοι δημοῖοι ὑπάλληλοι τῶν Κυθηρῶν κ. λ. π.» Αὐριο: «Ὁ λυσσὼν μπόγας». Ἡ μαῦρη πατρία. Τὰ ἐπαύριον κτηρύματα εἰσεχθῶν μητροπολιτῶν κ.λ.π.π.

ΤΟ ΣΦΑΛΜΙΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ

Ἡ «Κυθηραϊκή», λαβούσα ἀφορμὴν ἐξ ἐπιστολῆς φίλου της(;) ἀνέγραψε—καλῆς πίστεως—ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Φράτσια εἰχον ζητήσει δι' ἀναφοράς τῶν πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην μας τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀσθενούντος ἱερέως αἰδεσιμωτάτου κ. Κοσμᾶ Λεωνταράκη.

Ἦδη εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ κείμενον τῆς σταλείσης ἐπιστολῆς οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὅτι οὐδεμία σχετικὴ ἀναφορά ὑπεβλήθη εἰς τὸν Σεβασμιότατον καὶ ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἀγαθὸς λευτὴς ἀπολαύει ἄκρωτος ἐκείνης καὶ ἀπολαύει ἑκ μέρους τῶν συγχωριανῶν του ἐκτίμησιν διὰ τὴν λαμπράν

ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, πράγμα διὰ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε εἴχομεν ἀμφιβολίαν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Τί ἀκούει ὁ κύριος Γεώργιος Ι. Στρατηγὸς ἀπὸ κάθε ἐκλογῆς; Ἐκλογαίαν ἔχεις ἐλαφράν!...

ΣΤΕΙΡΟΓΙΚΑ ΚΟΥΣΕΓΙΑ

ΜΠΡΑΒΟ ΜΙΧΑΛΗ

Ἡ μάχη δὲ βέβαια, ἀνὰ γὰρ καὶ μου, τὴν νέα πρόδο. Στὴν Χώρα παρουσιαστῆκαν τραπέζια τοῦ καφενοῦ μαρμάρινα. Μάλιστα! μαρμάρινα. Ποῖος τὸ βανε στὸ νοῦ του; Καὶ ὅμως ὁ καυμένος ὁ Μιχαλὴς ὁ Μουστάς, ῥηξικέλευθος καθὼς εἶναι καὶ φιλοπρόδοτος, ἔκαμε τὸ χατήρι αὐτὸ στὸς πελάτες του. Πᾶνε πᾶ ἐκεῖνα τὰ ὅλα, ποῦ ὅσο καὶ ἂν τὰ πάστρεβε ὁ Μιχαλὴς, μὰ ἄρα νὰ ἀκουμποῦσε τὸ χέρι του ἀπάνω ὁ—ἄς μὴν ποῦμαι τὸ ὄνομα του—τὸ τραπέζι; ἔπειτα τὴν λέπρα τοῦ Γεωργίου. Τώρα ὅσο καὶ νὰ ἀκουμποῦσῃ τὸ χέρι του ὁ... τὸ τραπέζι μὲ μὰ πὺθ θὰ κάμῃ μὲ τὸ βρεμμένο παλὶ ὁ Μιχαλὴς, ἀστράφτει πάλι.

Ἀθάνατε Μιχαλὴ, μπράβο σου! Καὶ νάτανε νὰ τοῦ γνωρίζανε τὴν χάρι, οἱ πελάτες του τοῦ Μιχαλὴ, πᾶνε καλὰ. Μὰ αὐτοὶ ἀντὶ τοῦ μάνη γυλῆν, ἀντὶ τοῦ βέτους, βέτος. Ἡ μάχη ἀντὶ τοῦ βέτους ὅσο. Νερὸ Μιχαλὴ, καὶ νερὸ Μιχαλὴ, καὶ νερὸ Μιχαλὴ. Πᾶνε καὶ τῶν σαρκῶν καὶ μὴ καλὰ καὶ κακοῦ καὶ ὅσο. Ὑστερα ἐξομολογῶν στὸ Μιχαλὴ καὶ οὕτω ρωτοῦν, ἀν τοῦ ἔδωκε τὸ κλειδί ὁ Ἀλμπανάκης, ἂν δὲν ἔπαιε ὁ σίγγλος στὸ πηγάδι, ἂν ἐπὶ τέλους δὲν ἐκουράσθῃ αὐτὸς ὁ Χριστιανός! Καὶ εἶναι μοναχὰ αὐτὸς! Βλέποντες πῶς ἦρθε τὸ παπὸρι. Βλέποντες πῶς ἦρθε στὸ καφενοῦ καμπίοσι, τρεῖς, τέσσερες ταξιδιάρειοι, καὶ περὶ μὲν ὁ Μιχαλὴς νὰ τοὺς πάρῃ καμιά δραχμὴ! Μπαίνοντες στὸ καφενοῦ καὶ παραγγέλλουν καφέ, ἐνὺ μπουρδουὰ νὰ τὸν εὐκολύνουν παίρνοντας ἕνα λουκουμί.

Καὶ δὲς τοῦ παρὰ πονα. Κλείνει νορὶς ὁ Μιχαλὴς, μὰς δὶχωνε ὁ Μιχαλὴς, μὰς βάζει καὶ κοιμώμασε μὲ τὴς χῶτες ὁ Μιχαλὴς. Καὶ κανένας τὸς δὲ λογαριάζει: πῶς ὁ Μιχαλὴς εἶναι καὶ παντρεμένος ἀνθρωπὸς καὶ θέλει νὰ πᾶν νὰ ἰδῇ τὸ σπῆτι του.

Ὁ Μιχαλὴς ἀνοίγει τὸ καφενοῦ τοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτ καὶ σὲ περμένει, σὲ περμένει. Ἐσὺ, κύριε μου, γυρίζεις στὴ δουλειὰ σου ἢ εἰσαι στὸ μαγαζὶ σου καὶ τὴν ὥρα, ποῦ ὁ Μιχαλὴς θέλει νὰ πᾶν νὰ ἰδῇ τὸ σπῆτι του, ἀριβάρεῖς νὰ πῆς καφετῆ. Ἐ! μὰ καὶ ὁ Μιχαλὴς δὲν εἶναι ἀπὸ σίδερο!

Καὶ τὸ περίεργον εἶναι: πῶς τοὺς Χωραῖτες δὲν τοὺς ἐπιασε καὶ ἡ θερὴν ὥρα! Πρὶν τὴν θερὴν ὥρα πῆγαν στὴς ὄχτῳ τὸ βράδυ καὶ τοῦ γύρουαν καφέ. Τώρα μὲ τὴν θερὴν δὲν πᾶνε πάλι στὴς ὄχτῳ, πᾶνε στὴς ἐννιά.

Ἐπρεπε νάχῃ κανεὶς τὴν ὑπομνή καὶ τὴν καλωσύνην τοῦ Μιχαλὴ γὰρ νὰ ἔχῃ καφενοῦ μετ' ὅσοις πελάτες. Ὅποιος ἄλλος νάτανε, θὰ τὸ ἔκαλινε. Ὁ Μιχαλὴς ὁ καυμένος ἔχῃ μοναχὰ δὲν τὸ κλείνει, παρὰ βάνει καὶ μαρμάρινα τραπέζια. Μπράβο Μιχαλὴ!

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

ΔΕΝ ΥΠΕΒΙΒΑΣΘΗ ΤΟ ΥΠΟΤΕΛΩΝΕΙΟΝ ΚΑΦΑΛΙΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐπισήμους παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, δὲν ὑπεβιβάσθη τὸ Ὑποτελῶνιον Καφαλίου καθὼς οὐκ εἰσπράξεις τοῦτο κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἀνήλθον εἰς δρ. 818352,85, ἐνῶ τοῦ Τελωνοσταθμαρχείου ἀγ.Πελαγίας εἰς δρ. 366.884,10, ὑπολειφθεῖσαι τῶν τοῦ Καφαλίου κατὰ δρ. 451.478,75. Κατὰ τὸ τελευταῖον δὲ ἔτος, αἱ τοῦ Καφαλίου ἀνήλθον εἰς δρχ. 351.428,80, τῆς Ἁγίας Πελαγίας εἰς δρ. 13.766,30, ὑποληφθεῖσα τῶν τοῦ Καφαλίου κατὰ Δρχ. 213.759,50.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπειᾶς καὶ ἐπιβλητικότητος, ἐγένετο, τὴν 2αν φθινόκτου, ἐν Πειραιεὶ ἡ κηδεὶα τοῦ αἰμνιστοῦ Μ. Εὐεργέτου τῆς νήσου μας καὶ μεγάλου φιλανθρώπου, Εὐσταθίου Δηλαβέρη.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος, χοροστατούντος τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου, καὶ περιστοιχισμένον ὑπὸ πλῆθους ἱερέων. Τὴν κηδεῖαν παρεκολούθησε πλῆθος κόσμου, ἐν οἷς καὶ πολλοὶ Κυθηρεῖοι. Κατεβήσαν ἀρκετοὶ στέφανοι καὶ ἐξεφωνήθησαν πολλοὶ λόγοι, ὑμνοῦντες τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάτου. Ἰδιαίτερον ἀναφέρομεν τοὺς λόγους τοῦ Μακαριωτάτου Ἀθηνῶν, τοῦ προέδρου τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς κ. Δ. Πετροχειλίου, τοῦ δικηγόρου κ. Π. Στάθη, ἐκ μέρους τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» Ἀθηνῶν, τοῦ δικηγόρου κ. Στ. Καψάνη ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Καραβὰ καὶ τέλος τοῦ βουλευτοῦ κ. Π. Τσιτσιλιανὸν ἐκ μέρους κοινότητος Ποταμοῦ.

Διὰ τῆς διαθήκης, τὸ κῆρος τῆς ὁποίας προσέβαλε ὁ υἱὸς τοῦ κ. Κρίτων Δηλαβέρη, ὁ αἰμνιστὸς Εὐεργέτης τῶν Κυθηρῶν, ἀφῆναι τὰ ἐξῆς κληροδοτήματα πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐνίσχυσιν διαφόρων ἔργων ἐν τῇ νήσῳ.

Εἰς τὴν «Κυθρ. Ἀδελφότητα» Πειραιῶς 60.000, εἰς τὸν ναὸν Ἁγ. Χαρολάμπους Καραβὰ 50.000, εἰς τὴν πόλιν τῶν Κυθηρῶν 350.000 καὶ τὸ ἀπὸ 19—3—30 ἐπ' ὀνόματι τοῦ κατεστῆθαι ποσόν 206.486 δρχ. μετὰ τῶν τόκων, προερχόμενα ἐξ ἐφάπων διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ μένος εἰς «Φυρὴν Ἀμμου» εἰς τὴν κοινότητα Καραβὰ, ὅπως διατεθῶν πρὸς κατασκευὴν λιμένος εἰς τὴν ὥς ἂνω θέσιν ἢ εἰς «Ἁγίον Νικόλαον Μουδαρή». Ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν 100.000 δρχ. ἐξ ἰδίων.

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΟΛΠΑ

Ἀναχωροῦν διὰ Κύθηρα καὶ Ἀντικύθηρα ὁ ἀνδρὲς τοῦ Συντάγματος Τηλεγραφεῖται, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου.

ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐλθέμεν καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἀπαγγελτικὸν τηρούμενον πρυγομῆμα, εὐχαρίστως δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀντίγραφον τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ὑποβληθείσης ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ 214 κατόικων τῆς περιφερείας Καρβουνιάδων, ὑπὲρ τῆς τοποθετήσεως τοῦ διδασκαλίου Μηταίων κ. Βρεττοῦ Κασσιμάτη εἰς τὸν τριτάτον σχολεῖον των. Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ διδασκαλίου ὑπεβλήθη καὶ ἑκάστης τῆς σχολικῆς ἐφορείας Καρβουνιάδων.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

«Πρὸς τὸν Σύν. Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ἀθῆναις

Ἐπειδὴ, ὡς θετικῶς πληροφοροῦμεθα, πρόκειται ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ὑπηρεσίας ὁ δημοδιδάσκαλος τοῦ τριτάτου Δημοτικοῦ Σχολείου Καρβουνιάδων Κωνστ. Βατικιώτης λόγω συμπληρώσεως ὑπερτριανταετῶς ὑπηρεσίας, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καρβουνιάδων τοποθετηθῇ ὁ εἰς τὸ Ἀνωτάτου Σχολείου Μηταίων ἐπισημὸν δημοδιδάσκαλος Βρεττὸς Κασσιμάτης, ὅστις κατατάσσεται ἐκ τῆς σχολικῆς περιφερείας Καρβουνιάδων ἀπολαύων τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάτης, ὑπηρετεῖ ἐπὶ 16ετιαν ὁλόκληρον μακρὰν ταύτης, κατέχει πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρίστης μορφώσεως τοῦ διδασκαλίου, ἔχων ἀπολυτήριον τοῦ ἑξῆς Μαροσλείου Διδασκαλείου, περιβλεπόμενος ὑπὸ οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τυγχάνον προστάτης 700ος μηνὸς καὶ ἀγῶνι ἀδελφῶν διαμενοῦσαν ἐν τῇ περιφερείᾳ Καρβουνιάδων καὶ ὁ ἴδιος ἔχει ἀνάγκη οἰκονομικῆς περιδάλψεως ὡς πάσων ἐξ ἑκῶν τοῦ στομάχου.

Ἐκπληροῦμένης τῆς αἰτήσεως μας ταύτης ἐμπροσθέντος τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἰκανοποιεῖται καὶ ἀποκαθίσταται κοινονικός, οἰκονομικός καὶ ὑπηρεσιακὸς εἰς πάλαιος καὶ ἐμπειρὸς ἐργατὴς τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Δὲν παραλείπομεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι προϋπάρχει καὶ ἑτέρα ἀναφορά ἡμῶν ὡς καὶ πρῶτης καὶ ἀλλεπάλληλοι τηλεγραφικαὶ ἀναφοραὶ τῶν Κοινοτήτων τῆς σχολικῆς περιφερείας καὶ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Καρβουνιάδων, δι' ὧν ἀπεκρούονται ἐκπαιδευτικῶς τὴν τοποθετήσιν εἰς τὸ σχολεῖον Καρβουνιάδων ἁλίου ἐνεργούντος διδασκαλίου καὶ ἡ εἰς τὴν τοποθετήσιν τοῦ διδασκαλίου Βρεττοῦ Κασσιμάτη.

Τελειώνοντες, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν θερμὴν παρακλήσιν πιστεύοντες εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς δικαίας αὐτῆς ἀξιόσεως ἡμῶν».

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΜΟΝΗΝ

ΚΥΘΡΑ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν 25ην Ἰουλίου ἐξέδραμεν εἰς τὴν ἁγίαν Μοῆν ἡ νεολαία τῆς χώρας.

Ὁδὸς ἐκδρομῆς ἐσημείωσε τοιαύτην ἐπιτυχίαν. Τὴν 3ην μεταμεσονύκτιον συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ ἐκδρομῆς εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Κοντολέοντος ἡ Κόκκινου. Ἀφροῦ ἐπῆραν τὸν καφέ τους, ἐπεβίβάσθησαν τῶν αὐτοκινήτων καὶ ἐν μέσῳ γενικῆς εὐθυμίας κατηυθύνθησαν εἰς ἁγίαν Μοῆν ὅπου ἐφθάσαν περὶ τὴν 8ην πρωΐν.

Ἀμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐψάλη μεγάλη παρακάσις ὑπὲρ υγείας τῶν ἀπανταχῶν γῆς Κυθηρῶν.

Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΦΑΛΙΟΥ

Ἐγράψαμεν κατ' ἐπανάληψιν σχετικῶς καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κυθηριοὶ καὶ τὰ Σωματεῖα αὐτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ Σύλλογοι τῶν Κυθηρίων καὶ αἱ πλειστάς τῶν κοινοτήτων τῆς Νήσου μας, πρὸ πολλῶν μηνῶν προέβησαν εἰς ἐντόνους διαμαρτυρίας διὰ τὴν διακοπὴν τῶν προσεγγίσεων εἰς Καψάλι καὶ εἰς συστηματικὰς ἐνεργείας διὰ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν.

Ἡ πίστις τὴν ὅποιαν ἐχορήγησε τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν ἀγώνων γραμμῶν, λόγῳ τῶν υπερβολικῶν ἀξιώσεων τῶν ἀτμοπλοικίων ἐταίριων, δὲν ἐπὶ ἤρκεσε καὶ ἐπρωτιμύθησαν αἱ νῆσοι εἰς τοὺς λιμένας τῶν ὁποίων οὐδεμία ἄλλη προσέγγισις γίνεται. Τὸ Ἰπουργεῖον Συγκοινωνίας, ἀπαντῶν εἰς τὰς συνεχεῖς προσπάθειάς καὶ διαμαρτυρίας, εἶχε δηλώσῃ πρὸς τὸν κ. Ἰωάν. Κοντολέοντα ἐνεργούντα κατ' ἐντολὴν τῶν ἐν Κυθηρίαις ὁργανώσεων, ὅτι ἐξήτησε συμπληρωματικὴν πίστιν διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐπὶ ἐν ἔτος ἐκμίσθωσιν καὶ τὸν ὑπολοίπων ἀγώνων γραμμῶν, ἀλλ' ὅτι ἀν' αὐτὴν δὲν ἐχορηγήτο συντόμως, θὰ ἐξευρίσκατο τὸς ὁποῖους προσωρινὰς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος. Ἰκανοποιημένης τῆς δικαίας ἀξιώσεως τῶν εἰς ἀποκλεισμὸν διατελούντων Κυθηρίων.

Ἡ συμπληρωματικὴ πίστις δὲν ἐχορηγήθη δυστυχῶς ἀκόμη ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀλλ' ἡ ὑπερησία, αἱ πρὸς τὴν ὁποίαν διαμαρτυρήσιν τελευταῖαι ἐπανελήφθησαν ἐντονωτέρως ὡς ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν προσεγγίσεων εἰς Ἀγ. Πελαγίαν λόγῳ τῶν βορείων ἀνέμων, ἐκτελοῦσα τὴν ὑπόσχεσιν τῆς διεξήγαγε συνενόησιν μετὰ τῆς Ἀχαιοπολείας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνέβησαν εἰς αὐτὴν τὴν ἐκτέλεσιν δρομολογίων προσεγγίσεως εἰς Καψάλι καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα, ἀλλ' ὑπὸ τύπον προσωρινότητος ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀκόμη.

Ἡ ἐναρξὶς ἔγινε τὴν Τρίτην 23ην τρέχ. μηνὸς διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ζέφυρος».

Ἐλπίζομεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ συγκοινωνία Καψαλίου δὲν πρόκειται νὰ διακοπῇ πλέον.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΡΑΧΜΟΠΟΙΗΣΙΝ

Ἄμα ὡς ἐγνώσθη ἡ κατάθεσις πρὸς ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὴν δραχμοποίησιν τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων, σύμπας ὁ ἐνδιαφερόμενος κόσμος τῶν Κυθηρίων ὅπουθεν ὅπου διὰ τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διαμαρτυρήθη διὰ τὸ λαμβανόμενον ἀσύμφορον μέτρον. Χαρακτηριστικώτερον ὅλων εἶναι τὸ κατωτέρω ἐκ Ποταμοῦ ἀποσταλέν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τηλεγράφημα διαμαρτυρίας ἔχον ὅτω:

«Πρόεδρος Δημοκρατίας, Πρόεδρος Κυβερνήσεως, Βουλῆς, Γερουσίας, ἀρχηγούς Κομμάτων, Καραντάρη, Τσαλδάρη, Κονδύλην, Παπαναστασίου. Σύσσωμος Κυθηραϊκὸς Λαὸς διαμαρτυρεῖται ἐντόνως διὰ μελετωμένην ψήφισιν δραχμοποίησεως καταθέσεων ἔξου συναλλάγματος καὶ παρακαλεῖ ὑμᾶς ὅπως ἀποτραπῇ αὐτὴ ὡς πολλὰ πλεονάζουσα ἀσύνφορος εἰς κρατικὴν πίστιν καὶ ἰδιωτικὴν οικονομίαν.

Δ. Μένεγος, Σπ. Πανάρετος, Δ. Θεοδωρακάκης, Ν. Κορωνάτος, Κ. Σουρῆς, Α. Νοταράς, Δ. Παπαθεοφύλου, Ν. Γαλάνης, Π. Κορωνάτος, Κ. Μουλός, Κ. Κομνός, Κ. Ζαγανιάκης, Σ. Μαυρομμάτης, Γ. Κομνός, Γ. Καστρίσιος, Ν. Λογοθέτης, Χ. Α. Γερακίτης, Γ. Λεβουνης, Ἀντ. Καψάνης, Μιχ. Πατρικίος, Ἀθαν. Μουλός, Βικ. Πανάρετος, Γ. Κασσιμάτης, Μ. Κορωνάτος, Πολυχ. Καστρίσιος, Μ. Κορώνης, Δ. Σοφίος, Γ. Μουλός, Γ. Χλέντζος, Εὐθ. Δ. Ζαντιώτης, Π. Α. Ἀρώνης, Ἀμ. Ἀλφιέρης, Μ. Α. Πρωτοψάλτης, Π. Φυρῶς, Π. Β. Μουλός, Γ. Χλαμπάς, Ε. Κοκκινέας, Γ. Κοκκινέας, Β. Γαβριλῆς, Ἰωάν. Μουκτός, Π. Βαμβακάρης, Π. Κουλεντιανός, Ν. Κουλεντιανός, Κ. Μότης, Σ. Στέλλιος, Ἀντ. Μαυρομμάτης, Ἀνδρ. Φλάσκα, Γ. Ι. Σκλάβος, Ἰωάν. Πρωτοψάλτης, Π. Πεντόπουλος, Ἀντ. Μεγαλοκονόμος, Γ. Βαγγής».

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΘΡΑΣ ΚΑΦΑΛΙΟΥ

Φροντίδι καὶ ἐπιμελείᾳ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Καψαλίου ἐπεσκευάσθη ἡ ἀποβάθρα τοῦ λιμένος Καψαλίου, ἐπιμικνυθεῖσα συγχρόνως κατὰ τέσσαρα μέτρα πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἕτερα τέσσαρα πρὸς τὴν ἀποθήκην τοῦ Τελωνείου.

Ο ΚΑΡΑΒΑΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΕΥΣΤ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΛΟΓΟΙ

ΚΑΡΑΒΑΣ (Τὸ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου καὶ μεγάλου Ἐυεργέτου ὁλοκλήρου τῆς νήσου μας, Εὐσταθίου Δηλαβέρη, γνωσθεὶς ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἐφημερίδων τὴν ἐπομένην, ἐδύθησεν εἰς βαρὺ πένθος ἀπαξίπικτον τοῦς Καρβαίτες, οἱ ὅποιοι τόσον εἰχον ἀγάπῃσι αὐτόν, ὅστις τοσοῦτον τοὺς ἡγάγησε καὶ εὐηργέτησε διὰ τῶν ἐξῆς δωρεῶν:

1) Τὸ «Δηλαβέρειον Ἰατρεῖον», ὅπερ συντηρεῖται ἐκ τόκων καταθέσεως τῶν 3300 χιλ.δρ. εἰς τὴν Ἐμπορικ. Τράπεζαν Πειραιῶς. 2) Τὸ «Δηλαβέρειον Παρθενωγενεῖον» Καρβαῖται στοιχίσαν 275.000. 3) 50.000 προπολεμικὰς δραχ. διὰ τὸν δρόμον Καρβαῖται—Ἀγίας Πελαγίας καὶ 4) 45.000 δρχ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν Δέσποινας.

Τὴν πρώτην Κυριακὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ, ἐτελέσθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπεως πάνδημον μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάτου, εἰς 8 παρευρέθησαν καὶ πολλοὶ ἐκ Χώρας ἐν οἷς καὶ οἱ κ.κ. Ἱερ. Στάθης, Στ. Νικηφορέκης, Σπ. Στάθης, κ. ἄ. Εἰς τὸ μνημόσυον ἐχορηστάτησαν ὁ Σ. Μητροπολιτὴς μας, ὅστις καὶ ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι ἐπιμνημόσυον λόγον.

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ἀπὸ τοὺς τυφλοὺς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, οἵτινες προσήλθον καὶ ἐξήκουσαν τὰς εὐεργετίας τοῦ Χριστοῦ, ἀποδίδων εἰς αὐτοὺς τὸ φῶς, ἐξήτησεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀπῆγε πάντοτε εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις, τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν. Ὅχι διότι αὐτὸς δὲν ἐγνώριζε τὴν ἐσωτερικὴν τὴν διαθέσιν, ὅχι διότι δὲν ἠρεῖνα τὴν ψυχὴν τὴν, καὶ δὲν ἤξευρε εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν, ἀλλὰ τὴν ἔθετε ὡς ἀπαραίτητον στοιχείον τοῦ ἀπαυτομένου. Οἱ τυφλοὶ αὐτοὶ εἶχον ἰσὺ μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τῶν ἑκείνων, τὸν ὅποιον οἱ Προφῆται προεφήτευον, καὶ εἰς τὸν ὅποιον ἐπληροῦντο πάσαι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ. Εἶδον μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τῶν τὸν Μέγα Ἀναμνησθέντα, τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, ὅστις ἐθεράπευε τοὺς μετὰ πίστει προσερχομένους πρὸς αὐτὸν ἀσθενεῖς, συνέσφιγγε τοὺς παραλύτους, εἶδε τὸ φῶς εἰς τοὺς τυφλοὺς, ἐξέβαλε δαιμόνια, ἀνίστα τοὺς νεκροὺς. Εἶδον μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τῶν αὐτῶν, τὸν Μεσσίαν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐξ ὧν καρδίαις. Ἐκ τούτου καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτῶν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Χριστοῦ ἐάν πιστεύουσιν εἰς αὐτόν δύναται νὰ τοὺς θεραπεύσῃ. «Ναὶ Κύριε!» Καὶ ἡ πανηγύρισις αὐτῆς διαβεβαίωσης αὐτῶν, ἡ ἀβυσσὸς χριστιανικῆς πίστεως τῶν καὶ ἡ πεποίθησις τῶν εἰς τὸν Θεόν, τοῖς χορηγῇ τὸ ποθοῦμενον καὶ εὐθὺς μετὰ τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ «Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γεννηθήτω» οἱ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν καὶ μὲ ἀπάνταστον χαρὰν εἶδον κατὰ πρότον καὶ μὲ τὰ σωματικὰ μάτια τῶν αὐτῶν, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐγάρισε πρὸς αὐτοὺς τὸ πολυτιμότερον διὰ τὴν ζωὴν, τὸ φῶς, εἶδον γύρω τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔδοξολογοῦν καὶ ὕμνον αὐτόν.

Ἡ ἐπίτευξις λοιπὸν τοῦ ποθομένου ἐξηγήθη ἐκ τῆς πίστεως τῶν. «Ἄς γίνῃ κατὰ τὴν πίστιν σας», εἶπεν ὁ Χριστός. Τὸ ἀπαραίτητον λοιπὸν εἶναι ἡ πίστις διὰ τὸν ἄνθρωπον, τοῦτο δὲ παρατηροῦμεν εἰς ὅλα τὰ θάματα τοῦ Ἰησοῦ, εἰς ὅλας τὰς εὐεργετίας, τὰς ὁποίας ἐπεδαψίλευσεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς δυστυχεῖς καὶ τοὺς πάσχοντες.

Ἀλλὰ καὶ ἐνὸπιόν μας πρόκειται ζωητάνον παράδειγμα. Μας τὸ λέγει ὁ πρὸ ἡμῶν ὁσῶς τῶν κολλούων, ὁποῖος μὲς ὑπενωθυμίζει μίαν σκληρὰν ἀλήθειαν, ὅτι ὁ ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς μας Εὐστάθιος Δηλαβέρης δὲν ὑπάρχει πλέον μετὰ τὸς ἐξῆς ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἐξεδιήλωση πρὸς Κορίνθους. Μὰς ἀφίνει ὅμως τὸ παράδειγμα τοῦ πρὸς ἡμῶν. Ἰκέτευσε, προσήχη τὴν πρὸς τὸν Θεόν, ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν Θεόν τὴν βοήθειάν Του, τὴν ἐνίσχυσίν Του, ἐπίστευσεν ἀκράδαντος ἐπὶ τὴν Θεῶν Δύναμιν, ἐθάρρυνε, ἡγάπα ὁ Δηλαβέρης. Ἦτο ἐν μίᾳ λέξει χριστιανός. Καὶ αἱ ἐκείνου εἰσρηκούσθησαν καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ἐπληρώθησαν. Κατὰ τὴν πίστιν σου γεννηθήτω σοι, ἀπήντησεν ὁ Θεός. Καὶ ὑπολογίσθησαν καὶ τὰ πρῶτα εἰς τῆς ζωῆς τοῦ ἀλλὰ καὶ τὰ ἔσχατα αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἐλογημένα πλουσίως ἀπὸ τὸν Θεόν. Δὲν τὸν ἀπέλειπεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἡ πίστις καθ' ὅλην τὴν ἐπίγειον διαδρομὴν τοῦ, ἔμενεν ἀκλόνητος εἰς ὅσα

παρέλαθε καὶ ἐδιδάχθη, καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ ἐξεδίηλον εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης τὴν χριστιανικὴν τοῦ πίστεν, καθίστων αὐτὴν ζωσαν καὶ ἐνεργόν. Δὲν ἐξεδιήλωση αὐτὴν Φαρισαϊκὸς δι' ἐπιδείξειον καὶ προσπαθειῶν ὅπως ἐπαινεθῇ, ἀλλ' ὡς ὁ Τελώνιος τῆς παραβολῆς μὲ πᾶσαν ταπεινότητα καὶ μετριοφροσύνην οὐδὲν ἀνεγνώριζεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ, ἀλλὰ τὰ πάντα εἰς τὸν Θεόν, τὸν ὅποιον παρεκάλει τῶπυν τὸ στήθος τοῦ ὅπως τῷ συγχωρήσῃ τὰς ἀνθρωπίνους τοῦ ἀτελείας. Δὲν ἐθάρρυνε διόλου τιμὰς, τῶν ὁποίων ἦτο ἄλλως τὸ ἀξίως, δὲν τὸν ἐβλεπεν οὐδεὶς ποτὲ ὑπερηφανούμενον διὰ τὴν κοινωνικὴν τοῦ θέσιν καὶ τὴν ὑάκριν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀλλὰ τὸν ναντίον παρουσιάζοντο πάντοτε ὁ ἀπλοῦς αὐτοῦ καὶ ἀπείριτος Εὐστάθιος Δηλαβέρης, ἀποφύγων ἐπιμελῶς πᾶσαν ἐπιδείξειν καὶ κρυπτόμενος, ἔνα μὴ φανερωθῶν τὰ χριστιανικὰ τοῦ ἔργα. Ἀνατρεφείν ἐν πίστει καὶ ἐν ἀγάπῃ πρὸς τὸν Θεόν δὲν ἐληγονόνησαν αὐτὸν καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν δοκιμασιῶν τῶν, οὐδὲ καὶ κατὰ τὰς εὐτυχεῖς τῆς ζωῆς τοῦ ἡμέρας, τὸ καὶ σπουδαιότερον, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ἐλπίδα τοῦ ἔθεσεν εἰς αὐτόν, ἐξ οὗ πᾶν δώρημα τέλειον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς κατέστησε τοῦτον κοινωνὸν τῶν ἀγαθῶν Του. Εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν καρδίαν τοῦ, τὴν πίστιν τοῦ, τὴν φρόνησιν τοῦ, τὴν χριστιανικὴν τοῦ διάθεσιν. Ἡ εἰς τὸν Θεὸν πίστις τοῦ ἐπέβαλλεν εἰς αὐτὸν νὰ μὴ θεωρῇ καὶ νὰ μὴ ὑπερβάλλῃ εἰς ἀξίαν τὰ ἐπὶ αὐτῷ ἀγαθὰ ὑπὲρ τὰ πνευματικὰ. Ἐγνώριζεν ἐπακριβῶς τὴν ἐπίγειον ἀποστολήν τοῦ, ἡσθάνθη βαθύτατα ἀλλὰ καὶ σὺν τούτοις ὑπῆρχε πιστὸς οἰκονόμος καὶ τίμιος διαχειριστὴς τοῦ δοθέντος εἰς αὐτὸν πλούτου. Εἰς αὐτὸν ἐφημερόσθη τὸ τοῦ Παύλου γράφοντος εἰς τὴν πρώτην τοῦ πρὸς τοὺς Κορινθίους ἐπιστολήν: «ὅδε ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ». Εὐρὴν ὄντως ὁ πιστὸς οἰκονόμος τῶν ἀγαθῶν ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης, ὁ ὅστις ἐθεώρει: ὅτι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτὸν, ἀλλ' εἰς τὸν Δοτῆρα τούτων. Ἐπίστευσεν ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ἐνεπίστευθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὅχι πρὸς φιλαν, ἀλλ' ὅπως κοινωνήσῃ αὐτῶν καὶ οἱ ἔχοντες ἀνάγκην. Διὰ τοῦτο δὲν εἶδε σημάδια καὶ ἀξίαν, οὐδὲ παρετήρει ταῦτα ὡς ἐντελὸς ἰδίᾳ ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ὅποιον ἐτάχθη ἀπλοῦς διαχειριστὴς. Καὶ βλέπομεν νὰ ἐξωτερικεύῃ τὴν πίστιν τοῦ αὐτοῦ ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης διὰ τῶν πολλῶν τοῦ εὐεργεσιῶν τῶν γενικοῦ χαρακτήρος, ὅπως εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς εἰς τὴν ὅποιαν ἐξήσεν, τὴν γεννέτειράν τοῦ τοῦ Καρβαῖται καὶ τὴν νήσον τὴν Κυθηρίων ὅλην, ὅσον καὶ τὸν εἰδικὸν χαρακτήρος εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Τίς ποτὲ ἐκτύπησε τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ καὶ δὲν εὗρεν ἀνοικτὴν ἐπίσης καὶ τὴν θύραν τῆς καρδίας τοῦ; Διὰ τῶν πολλῶν τοῦ βοηθειῶν, συνδρομῶν, εὐεργεσιῶν, δικαίως ὀνομάζεται: Μέγας Εὐεργέτης.

Ἡ Κοινότης Καρβαῖται προσφέρει σήμερον τὴν ἀντίμαχον θυσίαν, ταπεινὴν δέησιν πρὸς τὸν Παῖσιν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ εὐεργέτου καὶ ἀποτίει φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἰδεῶν τοῦτον χριστιανὸν καὶ πολίτην.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σὰς ἀναμνηστικῶν τὴν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1930 ἐπιστολήν τοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ Ἐπίτροπον τοῦ Ναοῦ Δεσποτίνης διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζει ὅτι δωρεταί: εἰς τὸν Ναὸν 25.000 δραχμῶν, ἀλλ' ὅπου τὸν ὅρον νὰ μὴ γνωστῇ τὸ ὄνομα τοῦ, ἀλλὰ νὰ ἀναφερθῇ εἰς αὐτὰ ἀπεσταλῇσαν ἀπὸ ἀνώνυμον χριστιανὸν ἐξ Ἀμερικῆς». Εἶναι ὁ τύπος αὐτὸς ὅπου τὸν ὅποιον ἐκρυπτε τὰς εὐεργεσίας τοῦ εὐαγγελικώτατα φερόμενος ὁ σεβαστὸς ἑμεῶνς πολίτης. Θὰ ἔπρεπε ἐν κεφαλῇ ἀγαπητοί μοι νὰ σὰς παρουσιάσω μετὰ δύο λέξεις τὸν Εὐστάθιον Δηλαβέρην. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν χαρακτηρίσω μὲ δύο καὶ μόνον λέξεις, ὅπως, ἐάν ἐρωτηθῇτε τίς ἦτο ὁ Δηλαβέρης, νὰ δύνασθε νὰ ἀπαντήσητε σαφῶς καὶ πλήρως: «Ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης ἦτο ὁ Χριστιανὸς ἐν τῇ πράξει». Ναί, ἀκριβῶς, εἶναι αὐτὸς ὁ τέλειος χαρακτήρισμός τοῦ, ἡ πλήρης φυσιογνωμία τοῦ. Ἡ ζωὴ τοῦ ἦτο ἡ ἐκδήλωσις τοῦ χριστιανισμοῦ, αἱ πράξεις τοῦ ἦσαν τὸ πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ, ἦτο ὁ ἐφηρμοσμένος χριστιανισμός. Ὑπῆρχεν ὁ ἀδικαίως καὶ καὶ συνεχῶς ἐργαζόμενος χριστιανὸς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης. Καὶ ἔχω τὴν πεποίθησιν διὰ τοῦτο ἐν δικαίῳ τὸν ὀνόμασα «Χριστιανισμὸν ἐν τῇ πράξει».

Ἐγίνεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν πίστιν τοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς κατὰ τὴν πίστιν τοῦ ἀλλὰ, καὶ κατὰ τὴν πίστιν τοῦ διεχειρίσθη τὰ δοθέντα ἀγαθὰ. Τὸ παράδειγμα τοῦ, ὅπως καὶ ἡ καλὸσύνῃ τῆς ψυχῆς τοῦ, ὅπως καὶ ἡ πίστις τοῦ πρὸς τὸν Θεόν, θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς πάντοτε ζωντανά. Ἡ μνήμη τοῦ καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ καὶ ἡ συνέσις τοῦ ὅπως καὶ αἱ πολλὰ καὶ μεγάλα εὐεργεσία τοῦ οὐδέποτε θὰ λησμονηθῶν.

Τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου Εὐσταθίου Δηλαβέρη αἰωνία ἡ μνήμη».

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μετὰ τὸν Σ. Μ. ὁ Γυμνασιάρχης καὶ κ. Σπ. Στάθης καταθέτων στέφανον εἰς τὸ νενοτάριον, συνώδευσε τὴν κατάθεσιν μὲ τὰ λίγα αὐτά, μὰ πολὺ ἐμπνευσμένα λόγια:

«Εἰς μνήμην σεβαστοῦ καὶ πολυτίμου φίλου, εἰς μνήμην τοῦ ἀλτρουιστοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πόνου, σπεύδω εἰς τὸν ὥραιον τόπον τῆς γεννήσεώς τοῦ νὰ καταθέσω ἀμάρναντον δάφνην στεφανί, εἰς ἐκδήλωσιν τῆς ἀπειροῦ εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὰ αἰσθηματὰ τῆς φιλίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἐκτιμῆσεως, μὲ τὰ ὅποια πάντοτε ἡ σεβασμία τοῦ μορφῇ μὲ περιέβαλλε, καὶ εἰς ἐκδήλωσιν ἀκόμη τῆς ἀπειροῦ εὐγνωμοσύνης μου, ὡς τοῦ ἀνωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ τῆς Νήσου, δι' ὅσα ἡ μεγάλη μορφὴ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Κυθηραϊκῆς Νεολαίας κατὰ καιροὺς ἐπετέλεσεν.»

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΕΙΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Μετὰ τὸν κ. Στάθην, κατέθεσε στέφανον εἰς μνήμην τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ «Δηλαβέρειον Παρθενωγενεῖον Καρβαῖται», διὰ τοῦ διδασκάλου τοῦ κ. Ἰωάν. Σεμιτάκου, ὅστις συνώδευσε τὴν κατάθεσιν μὲ συγχρηστικὰς τινὰς λόγους:

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΔΩΡΗΤΗΣ

Εὐθὺς μετὰ τὸ πέρασ τοῦ μνημόσυνοῦ ὁ Σ. Μητροπολιτὴς μας λαμβάνων καὶ πάλιν τὸν λόγον, ἀπεκάλυψεν ὅτι «ὁ ἀγνωστός ἐξ Ἀμερικῆς μετανάστης», ὅστις διὰ ἐμπειστευθῇ 200.000 δρχ. ὅπως διατεθῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ—πράγμα μὲ δι' ἐκτενὲς ἡχορήγησιν ἡ «Κυθηραϊκή» τότε—ἦτο ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς νήσου μας, ὁ ἀλλοτρίοστις καὶ πονόφυχος Εὐστάθιος Δηλαβέρης. Ὁ λόγος τοῦ Σ. Μητροπολίτου μας ἔχει ὡς ἀκοιούθως:

«Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην Μεγάλε μου φίλε Εὐστάθιε Δηλαβέρη, ἀνακινῶ ὅτι, πρὸ τεσσάρων ἀκριβῶς ἐτῶν, ἡ εὐεργετικὴ σου καρδία μοι ἐνεχείρισε ποσὸν δραχμῶν δέκα κοσίων χιλιάδων, ἵνα τὸ μεταχειρισθῇ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν καὶ θέλησίν μου. Ὅτε δὲ τὴν ἐπομένην ἐποκεφθείς σε σοὶ ἀνεκόνωσα ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν θὰ ἀφῆσω κατατεθειμένον ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐπ' ὀνόματί μου, ὅπως ἦτο, ἀλλὰ θὰ τὸ μεταφέρω εἰς τὸ δόγμα τοῦ ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ μου περιφερείᾳ δρῶντος «Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου» καὶ τοῦτο, διὰ νὰ εἶναι κτήμας τῆς νήσου καὶ οὐχὶ ἐμοῦ προσωπικῶς, ἐπεκρότησας τὴν πρότασιν μου καὶ ἐπήντησας μὴ ἐνεργεῖν μου αὐτὴν τῆς μετατροπῆς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ «Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου», πρὸς τὸ καὶ τὸν σκοπὸν τῶν ὁποίων τοῦτο ἐπιδιώκει. Σὺ λοιπὸν εἰσαὶ ὁ Μέγας ἀγνωστός δωρητὴς τοῦ ποσοῦ τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον.

Λελυμένον πλέον τῆς ὑποσχέσεως, ἦν σοὶ ἔδωκα ἐπὶ ὁ τῇρῳ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀγνωστον τὸ ὄνομα σου ἐνόσω ἔξης, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπράξα πιστῶς, ἦδη κατὰ τὸ ὅπο τῆς γενετήρας σου,τελούμενον μνημόσυον σου ἀνακινῶ μετὰ συγκινήσεως τοῦτο ὡς αἰώνιον μνημόσυον τῆς εὐεργετικῆς σου ψυχῆς καὶ σοὶ ἐκφράζω καὶ σήμερον, ὅπως καὶ τότε, τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἀλτρουισμόν ταύτην δωρεάν σου ὡς καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην σου καὶ τὴν ἀγάπην σου πρὸς τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀσφαλὲς πολλὰ αὐτοῦτα δωρεὰν τώρα μετὰ τὸν θάνατόν σου κρυμμένα εἰς τὰ βάθη τῶν

καρδιῶν τῶν εὐεργετηθέντων μετ' εὐγνωμοσύνης, θὰ ἀναφανῶσι. Εἰς πολλοὺς ὑπῆρξας εὐεργετικῶς, φιλόανθρωπος πράγματι καὶ κατ' οὐσίαν χριστιανός, μεταδῶσας ἀπὸ τὴν πλημυρίζουσας καρδίαν σου τὴν ἀγάπην.

Ἡ Ἐκκλησία εὐχεταὶ νὰ εὕρῃ τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων σου ἐκεῖ ἐπάνω πλουσίαν, ἡμεῖς δὲ προσευχόμενοι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς σου ἀναφανοῦμεν μετὰ δὴν μᾶς τὴν καρδίαν «Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

ΜΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

Ἡ ἀποκάλυψις αὐτῆ τοῦ Σ. Μητροπολίτου μας συνεκίνησε ἐτι: μάλλον τοὺς παρισταμένους, πολλοὶ τῶν ὁποίων μετὰ δυσκολίας κατέπνιγον τοὺς λυγμοὺς τοῦ ὡγκωναν τὰ στήθη τῶν.

Ἐπὶ τῶν παρισταμένων εἰς τὸ μνημόσυον παρετρήθη καὶ ἐσχολιάσθη δυσμενῶς, ὅτι κατ' αὐτὸ, οὐδεὶς ἀντεπροσώπευσε τὸν Ποταμὸν, μολοντὶ εὐεργετηθέντα ὑπὸ τοῦ μεταστάτου, διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Δηλαβέρειου Δημοτικοῦ Σχολείου Ποταμοῦ.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΑΝΙΚΑ